

Nr 931

av fru Dahl m. fl.

om ökad humanitär hjälp till vissa befrielseströrelser.

Fredsförhandlingarna i Paris har hittills varit resultatlösa. USA har inte svarat på de fredsförslag som presenterats av representanterna för Indokinas folk. Av alla tecken att döma planerar USA och dess allierade i stället för ett långt utdraget krig. En kraftig militär upprustning pågår i Sydvietnam, Laos och Kambodja, som till huvudsaklig del finansieras och leds av USA. Genom mark-, flyg- och flötsstridskrafter är USA aktivt engagerad i striderna i både Sydvietnam, Laos och Kambodja, som för närvarande är mycket hårda. De amerikanska bombningarna av Nordvietnam har återupptagits. Utvecklingen av krigföringens metoder fortsätter. Med hjälp av den moderna vetenskapen och tekniken häller man på att utveckla alltmer fruktansvärda och effektiva metoder för ett krig, som i första hand riktar sig mot civilbefolkningen, mot den fredliga samhällsorganisationen och mot den mänskliga miljön, som är en förutsättning för liv och kultur. Genom massiva bombningar, kemisk krigföring och annan systematisk förstörelse samt tvångsförflyttningar och terroraktioner mot byarna söker man tvinga folken till underkastelse.

Detta krig mot folken, som med särskild intensitet koncentreras till de områden i Sydvietnam, Laos och Kambodja som kontrolleras av befrielseströrelserna, har inte haft avsedd effekt. Motståndet har i stället hardnat. Uppslutningen kring befrielseströrelserna från olika grupper i samhället ökar, och de områden som kontrolleras av befrielseströrelserna växer.

Befrielsekampen i de tre staterna, som i Sydvietnam leds av Republiken Sydvietnams provisoriska revolutionära regering (PRR) och Sydvietnams nationella befrielsefront (FNI), i Laos av Laos patriotiska front (Neo Lao Haksat) samt i Kambodja av Kambodjas nationella unionsregering och Kambodjas nationella enhetsfront (FUNK), har olika bakgrund och historia. Situationen i de tre länderna är inte heller i dag identisk.

Gemensamt för befrielseströrelserna är dock kampen mot militärjuntorna och de amerikanska angriparna samt strävandena att i de befriade områdena bygga upp en samhällsorganisation, som kan hjälpa människorna att överleva kriget och förbereda en långsiktig förbättring av levnadsvillkoren. Man har salunda upprättat hälso- och sjukvårdssystem, organiserat undervisning för barn och vuxna, ökat jordbruksproduktionen med hjälp av jordreformer och bättre brukningsmetoder samt påbörjat utvecklingen av en självständig industri.

Utan dessa insatser från befrielseströrelsernas sida skulle kriget ha drabbat människorna mycket hårdare än vad som skett. Likväl är situationen i de befriade områdena på grund av den valdsamma massför-

störrelse som ägt rum nu sådan att behovet av materiellt stöd utifrån är mycket stort. I t. ex. Laos har befolkningen måst fly från sina sönderbombade byar och ta sin tillflykt till grottor i bergen. För livsmedelsproduktionen är man hänvisad till primitivt svedjebruk på bergssluttningarna, som genomförs under ständigt bombhot. En viss industriproduktion upprätthålls i grottvärkstäder. Men särskilt barnen tar skada av sjukdomar, bombanfallen och den ständiga vistelsen i grottorna.

Allt större områden i de tre länderna har förgiftats och förstörts av bombningarna. Svarigheterna att klara livsmedelsproduktionen och skydda folket mot bombanfallen och sådana naturkatastrofer (översvämningar och cykloner), som ofta drabbar länderna, blir därför allt större. Det är nödvändigt att befrielseströrelserna tillförs resurser om ens de mest elementära behoven av sjukvård, bostäder, livsmedel och andra viktiga dagligvaror samt skolundervisning skall kunna tillgodoses. Hittills har emellertid det materiella stödet från omvärlden för humanitära och civila ändamål varit mycket otillräckligt. Detta gäller även om det svenska bistandet.

Sverige har hittills lämnat bistånd i form av medicin och sjukvårdsutrustning till Sydvietnam för 6,4 mkr., varav 4,2 mkr. gatt till FNL, samt till Laos och Kambodja för sammanlagt 1,4 mkr. Detta svarar varken mot de stora behov av bistånd som finns eller mot de krav på omfattande svenska bistandsinsatser som framförts av stora grupper av det svenska folket genom uttalanden från skilda politiska, fackliga, ideella och religiösa organisationer. Enligt vår mening bör därför det svenska humanitära bistandet till FNL/PRR i Sydvietnam, Neo Lao Haksat i Laos och FUNK i Kambodja snarast möjligt kraftigt utvidgas. Det bör i likhet med bistandet till de afrikanska befrielseströrelserna omfatta varor för livsmedelsförsörjningen, undervisningsväsendet och sjukvården.

Under hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär att det svenska humanitära bistandet till FNL/PRR i Sydvietnam, Neo Lao Haksat i Laos och FUNK i Kambodja snarast möjligt kraftigt utvidgas samt att det i likhet med bistandet till de afrikanska befrielseströrel-

serna skall kunna omfatta varor för livsmedelförsörjningen,
undervisningsväsendet och sjukvården.

Stockholm den 26 januari 1972

BIRGITTA DAHL (s)

THURE JADESTIG (s)

LISA MATTSON (s)

ARNE NYGREN (s)

ARNE GADD (s)

LENA HJELM-WALLÉN (s)

BERTIL ZACHRISSON (s)

KURT HUGOSSON (s)

OLLE GÖRANSSON (s)

MATS HELLSTRÖM (s)